

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 814/00-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. novembra 2000 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa KRÁSNA, s. r. o., Košice, Szakkayho 1, Košice, zastúpeného JUDr. J. V., advokátom, K., vo veci porušenia základných práv sťažovateľa upravených v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 35 ods. 1 a čl. 12 ods. 1 druhej vete Ústavy Slovenskej republiky a porušenia čl. 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 26. mája 2000, č. 2533/2000/7, 2970/2000-SFa/Ja a rozhodnutím Krajského úradu v Košiciach – štátneho krajského farmaceuta č. 2000/04340 z 2. mája 2000 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť sťažovateľa KRÁSNA, s. r. o., Košice o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. augusta 2000 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa – KRÁSNA, s. r. o., Košice,

Szakkayho 1, Košice (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného JUDr. J. V., advokátom, K., „proti rozhodnutiu Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo dňa 26. 5. 2000, číslo: 2533/2000 – A, 1370/2000 – SFa/Ja (podľa § 49 a nasl. zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov)“.

Navrhovateľ vo svojom podaní uviedol, že žiadosťou z 19. 10. 1999 požiadal Krajský úrad v Košiciach – štátneho krajského farmaceuta o vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej neštátnej lekárni. Žiadosť podal v čase, keď § 35 ods. 1 zákona č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach (podľa ktorého mohli lekárenskú starostlivosť vo verejnej lekárni alebo v pobočke verejnej lekárne poskytovať len fyzické osoby) stratil účinnosť v dôsledku prijatia nálezu ústavného súdu publikovaného v Zbierke zákonov 11. 6. 1999 (č. 122/1999 Z. z.). Štátny krajský farmaceut dospel podľa navrhovateľa k nesprávnemu záveru – že sa v predmetnom konaní vyskytla predbežná otázka podľa § 40 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ktorá údajne spočívala v tom, že do šiestich mesiacov od publikácie nálezu ústavného súdu sa malo citované ustanovenie uviesť do súladu s ústavou), na základe ktorého rozhodol o prerušení konania o vydanie povolenia navrhovateľovi na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej neštátnej lekárni (rozhodnutie č. 99/09914 z 21. 10. 1999) do času, kým sa citovaný zákon neuvedie do súladu s ústavou. Navrhovateľ tento postup Krajského úradu v Košiciach – štátneho krajského farmaceuta posúdil ako rozpor s § 29 ods. 1 a § 40 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a ako neoprávnené poškodenie navrhovateľa.

Krajský úrad v Košiciach – štátny krajský farmaceut aj napriek vyššie citovanému nálezu ústavného súdu rozhodnutím č. 2000/04340 z 2. 5. 2000 žiadosti navrhovateľa nevyhovel s odvolaním sa na absenciu úpravy osobitných podmienok pre poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej neštátnej lekárni v zákone č. 140/1998 Z. z. o liekoch a zdravotníckych pomôckach. Proti tomuto rozhodnutiu sa navrhovateľ odvolal. O odvolaní rozhodlo Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej

republiky rozhodnutím č. 2533/2000 – A, 2370/2000 – SF a/Ja z 26. 5. 2000, ktorým odvolanie navrhovateľa zamietlo a rozhodnutie Krajského úradu v Košiciach č. 2000/0434 z 2. mája 2000 potvrdilo.

Navrhovateľ vidí v postupe Krajského úradu v Košiciach zbytočné prietahy v konaní (rozpor s čl. 48 ods. 2 ústavy), prerušenie konania s odvolaním sa na medzeru v zákone hodnotí ako porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy.

Rozhodnutiami Krajského úradu v Košiciach č. 2000/04340 z 2. 5. 2000 a Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 2533/2000 – A, 2370/2000 – SFa/Ja bolo podľa navrhovateľa porušené aj jeho právo upravené v čl. 35 ods. 1 ústavy (právo na slobodnú voľbu povolania a prípravu naň, ako aj právo podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť) a v čl. 12 ods. 1 druhej vete ústavy, ako aj ustanovenie čl. 55 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe týchto skutočností navrhovateľ žiada, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní prijal jeho ústavnú sťažnosť a po vykonaní dokazovania vyniesol tento nález:

„Zamietnutím žiadosti sťažovateľa o vydanie povolenia na poskytovanie lekárenskej starostlivosti vo verejnej neštátnej lekárni na základe rozhodnutí Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo dňa 26. 5. 2000, číslo 2533/2000 – A, 2370/2000 – SFa/Ja a Krajského úradu v Košiciach – štátny krajský farmaceut číslo 2000/04340 zo dňa 2. 5. 2000 došlo k porušeniu základných práv sťažovateľa, a to práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, práva na podnikanie a uskutočňovanie inej zárobkovej činnosti podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy SR, čím bol porušený aj čl. 55 Ústavy SR, podľa ktorého hospodárstvo SR je založené na princípoch trhovej ekonomiky a práva na

neodňateľnosť, nescudziteľnosť, nepremlčateľnosť a nezrušiteľnosť základných práv podľa čl. 12 ods. 1 druhá veta Ústavy SR.

Rozhodnutie Krajského úradu v Košiciach – štátny krajský farmaceut číslo 2000/04340 zo dňa 2. 5. 2000 v spojení s rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky zo dňa 26. 5. 2000, číslo 2533/2000 – A, 2370/2000 – SFa/Ja sa zrušujú.

Ministerstvo zdravotníctva je povinné nahradiť sťažovateľovi trovy tohto konania.“

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 127 ústavy oprávnený konať o ústavných sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ale len v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každého podania ústavný súd skúma jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj to, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 cit. zákona. Medzi tie podmienky konania, ktoré ústavný súd skúma pri predbežnom prerokovaní každého podania, patrí aj príslušnosť na jeho prerokovanie.

Navrhovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti označil rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy (rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 2533/2000 – A, 2370/2000 – SFa/Ja z 26. 5. 2000) a rozhodnutie miestneho orgánu štátnej správy (rozhodnutie Krajského úradu v Košiciach – štátny krajský farmaceut

č. 2000/04340 z 2. 5. 2000), ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa (čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 35 ods. 1 a čl. 12 ods. 1).

Príslušnosť ústavného súdu na konanie o ústavnej sťažnosti je daná len vtedy, ak o ochrane namietaných základných práv (prípadne slobôd) nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (§ 244 a nasl. a príloha A) nie je z preskúmania všeobecných súdov vylúčené rozhodnutie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré navrhovateľ namietal.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd návrh navrhovateľa na začatie konania o ústavnej sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu svojej nepríslušnosti.

V súvislosti s týmto rozhodnutím ústavný súd uzavrel, že nebol už právny dôvod ďalej sa zaoberať vyslovením porušenia základných práv sťažovateľa (čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, čl. 35 ods. 1 a čl. 12 ods. 1) a čl. 55 ods. 1, ku ktorému malo dôjsť označenými rozhodnutiami, ako aj zrušením označených rozhodnutí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. novembra 2000